

— Това никакъ не ме радва, казваше единъ бѣлобродъ депутатъ на нѣкои свои другари, като си люлъеше въ сжщото време и главата.

Край на събранието.

А небесниятъ грѣмъ се увеличаваше още повече и дѣждътъ се изливаше непрестанно. Голѣмитъ огньове, върху които врѣха казанитъ и се печаха агнетата, не само че угаснаха, но и пепельта имъ се завлѣче отъ бързия порой. Всички представители се изпокриха около дънеритъ на кичеститъ букове. Ставаше вече невъзможно да се заседава въ Оборище. Заради това избра се комисия, която още сжщия день да замине за Панагюрище и тамъ да изработи програма на възстанието и да определи дня, въ който ще избухне бунта...

На другия день комисията почна да гласи възстанието.

Но турското правителство знаеше всичко за станалото на Оборище. Защото депутата отъ с. Балдово, Ненко, вмѣсто да отиде да даде отчетъ на своитъ избиратели, отиде право въ Пазарджикъ при Али бей и му разказа всичко чуто и видено въ Оборище.¹⁾

¹⁾ Това предателство накара апостолитъ да избързатъ и да обявятъ възстанието на 20 априль, преди да бждатъ добре приготвени, вмѣсто на 1 май, както бѣ решено.